

ELS GATETS CRISTIANS

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

Hi ha coses que solament poden passar a la Catalunya interior. La Neus era molt petitona quan vivia amb els seus pares davant de l'església. La petita Neus una nena amb trenes negres i serrell arriurat solia ser passar estones amb la Majordoma i el Rector de la Parròquia. En aquell temps les esglésies encara no estaven tancades com ara. La gent semblava una mica més civilitzada que avui en dia i les portes restaven obertes a les persones que els interessés anar a pregar.

La petita Neus no era de pregàries més sí que li agradava entrar a l'església i per una porteta que donava al Cor i al Amonium que tocava mossèn Salvador els diumenges es passava a les escales que donaven al campanar. A la noieta li agradava albirar el seu petit poblet des de les altures . Això si mirava que el mossèn no sé n'assabentes.

Un dia en un racó de l'escala va trobar una gateta, ella la coneixia era l'encarregada dels ratolins de l'església i havia tingut tres gatets que alletava en un racó.

Aquell dia va córrer esperitada a buscar la senyora Candida que era la majordoma i la va posar al corrent de la troballa. La dona va dir. I que feies tu xafardejant per dalt del campanar?. No hi pugis , l'escala esta feta malbé i pots caure. Més anem a veure la família gatona.

Vàrem anar a visitar-los i la dona va portar menjar i una caixeta per la gata. Li van agradar tant com a mi. La gateta caliconava va dir se la podrien quedar. Jo vaig afegir que demanaria als meus pares per quedar-me el gatet negre, era una passada de gatet. Per lo tant quedava un de ros, que va dir que mossèn Salvador potser l'hauria de matar. Nooo!! Vaig cridar jo, son preciosos no els podem matar. Llavors la bona dona va dir, miraré a veure mossèn Salvador si fa quelcom....

Així ho vàrem deixar, els meus pares davant la meua insistència varen dir. Va Neus ens quedarem el negre que dius és tan bonic, mes ni pensar en més gats .

Tota la setmana al costat de la Candida anàvem a portar menjar a la gateta i mirar com ja tenien els ulls oberts i cada dia eren una mica més grossos. El dissabte la dona com qui diu un gran secret ma murmurar. No diguis res però vina a missa major demà . El mossèn sé que en prepara alguna cosa.

Al diumenge no cal dir que estava assegurada al primer banc. Quan va venir la prèdica el mossèn es va enfilear al seu púlpit i va mostrar una caixa. Va ensenyar els tres gatets als feligresos i va començar el sermó.

Estimats estem a la casa del senyor. Tot deure de bon cristià és protegir la vida humana en qualsevol de les seves espècies. Heus aquí a tres noves bestioles del senyor. Jo en protegiré un , m el quedaré junt amb la seva mare. La Neus a qui tots coneixeu fa la bona obra de quedar-se el negre. Mireu aquest pel lesgermans aquests caparrons aquesta mirada que diu. Vull viure. Els camins del senyor son inescrutables i dien això va deixar en llibertat el gatet ros. Aquest espantat es va escapar fi que una bondadosa dona anomenada Adelaida el va agafar a coll.

Llavors el mossèn feu. Aquests gatets són gatets cristians han nascut al cim de l'església i la bona Adelaida com bona cristiana es vol quedar el gatet que maca. No es així Adelaida? Segur que el senyor et recompensarà per la bona obra.

La bona Adelaida va assentir, no li quedava més remei.

Llavors el bon capellà dirigin-se als feligresos va continuar. Avui tocava l'evangeli de Sant Pau, mes el senyor ens perdonara , els gatets eren el fet més primordial, ara ja se que tots estaran bé i si Déu protegia els animals també estarà content que els gatets tinguin bona llar. Germans hem de ser benèvolos i misericordiosos això recordeu-ho sempre. I per avui torno a la Missa. Suposo que avui estareu contents, us heu estalviat el sermó.

Va baixar molt digne del púlpit, reia per sota el nas. Això com deia al principi sols passa en poblets petits de fa molt temps. El meu gatet negra, que al final va ser gateta va viure molts i molts anys. Jo quan el rector i la majordoma estaven distrets de mica en mica pujava al campanar. De gatets no en vaig trobar mai més.